

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 12. Cardinalis Gondii responsum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

Sæcul. XVI. quod Navarræ Regis licet hæretici,
 A.C. 1592. relapsi, & a sacra Sede damnati rebus
 favens ne quidem probi Catholici, mi-
 nus vero digni Cardinalis partes ex-
 pleffet: denique Franceschinus iussu
 Pontificis etiam hæc subjungebat: „ne-
 „mini eorum, qui Roma in Gallias missi
 „sunt, satisfecisti, eoquod moderamen
 „ubique quæreret, atque (emplastris
 „semper Religionis mala velares, eo fine,
 „ut Regnum in manus hæreticorum eo
 „facilius recideret: insuper non eru-
 „buiſti ante profectioem tuam cum ipſo
 „hoc Principe colloqui, & sermones
 „inſtituere: ad hæc per Urbes hæreticis
 „obedientes in Italiam veniens iter ſe-
 „ciſti, devitatis contrariæ factionis ur-
 „bibus tanquam ſuſpectis, & ſparſa ubi-
 „que fama, quaſi a Pontifice accerſitus
 „venires, ut ipſum in ejus gratiam re-
 „cipi procurares; cum tamen Papa fir-
 „miter ſtatuerit, omnes opes, & ſan-
 „guinem, ſi opus ſit, profundere, ut
 „Navarrum ſperata regni poſſeſſione ex-
 „cludat.„ Ceterum hoc idem inter-
 dictum unacum iisdem rationibus pa-
 riter Piſano Marchioni ſignificabatur.

§. XII.

Cardinalis Gondii reſponſum.

Thuan. &
 Davil. l. c.

Hæc mandata Cardinalis haud pro-
 cul a Florentina urbe in quodam
 Magni

Sæcul. XVI.
A.C. 1572.

Magni Ducis palatio receperat: verum
 nil inde commotus suum ab epistolis
 Ministrum unacum præfato Dominica-
 no Romam ablegabat, ut objecta sibi
 crimina dilueret, summo Pontifici hæc
 exponens: „Fœderatorum Principum
 „societati nomen dare sollicitatus re-
 „pullam dedi; satis enim probe mihi
 „perspectæ erant Francici Regni res,
 „unde haud obscure intellexeram, quod
 „hæc unio nequaquam ex vero Zelo,
 „& sincero religionis studio proficisce-
 „retur, sed duntaxat ad nutriendam
 „Principum ambitionem aptus esset ob-
 „tentus, adeo tamen periculosus, ut
 „res jamjam ad eam deductæ fuerint
 „necessitatem, ut Sanctitas sua, nisi malo
 „remedium mature opponere festinet,
 „tunc primum, cum de illius necessitate
 „plene edocta fuerit, sero nimis medi-
 „cinam pararet: de cetero autem cum
 „Ecclesiasticus sim, haud decere cre-
 „didi, ut horum furori cedam, aut alio-
 „rum cupiditatibus deserviam: porro
 „hanc meam agendi rationem jamjam
 „excusaveram coram Sixto V. Pontifi-
 „ce, qui cognita rei veritate meas ex-
 „cusationes in bonam partem accepe-
 „rat: haud equidem diffiteor, quod du-
 „rante Urbis Parisinæ obsidione cum Na-
 „varræ Rege de hac civitate ab extre-
 „mis, quibus ob famis violentiam af-
 „flicta-

Hist. Eccles. Tom. II.

Q

flicta-

retici,
 rebus
 , mi-
 es ex-
 jussu
 „ne-
 s milli
 ramen
 olastris
 eo sine,
 um eo
 n eru-
 m ipso
 mones
 reticis
 ter fe-
 nis ur-
 sa ubi-
 erfitus
 am re-
 apa fir-
 & fan-
 ce, ut
 one ex-
 inter-
 us pa-
 abatur.

m.
 d pro-
 uodam
 Magni

Sæcul. XVI
 A.C. 1592.

„flictabatur, calamitatibus liberanda
 „contulerim, id tamen annuente Le-
 „gato Apostolico feci, eandemque ob
 „causam ipse cum Rege egi; secus
 „enim periculum mihi imminuisset, ne
 „in itinere comprehensus cum Rege lo-
 „qui, vi adigerer, non sine honoris,
 „dignitatisque meæ præjudicio. De-
 „nique cum Lotharingiæ finibus pro-
 „pius accederem, a Legato quidem mihi
 „injunctum fuit, ne Romam pergerem,
 „si in Hæreticorum, Regisque Navar-
 „ræ favorem ibidem perorare vellem:
 „cum autem nunquam id mentis meæ
 „fuerit, propterea iter meum prosequi,
 „mihi integrum fore existimabam, ac
 „nunc nimis mihi durum accidit, quod
 „a Sanctitate sua prohibear, quo minus
 „ad ejus pedes prostratus debitum ex-
 „solvam obedientiæ homagium; si enim
 „nocens sum, non modo me redar-
 „guendi, sed etiam castigandi plena
 „Sanctitati vestræ potestas est: vicissim
 „vero paratus sum exacte non minus,
 „ac sincere de omnibus meis actionibus
 „rationem reddere, ut promeritam mihi
 „pœnam injungere valeat, si reus in-
 „veniar: unice enim Romam pergere
 „statui, ut viva voce Sanctitati vestræ
 „deplorandum Franciæ statum, quem
 „alii subdole occultant, ipse ego non
 „tantum tanquam Parisiensis Urbis Epi-
 „scopus,

„scopus, sed & Ecclesiæ Romanæ Car- Sæcul. XVI.
 „dinalis exponam: sciat igitur Sancti- A.C.1592.
 „tas vestra, quod plusquam quadraginta
 „Episcoporum sedes Pastoribus desti-
 „tutæ in regno vacent, eorumque re-
 „ditus a militibus, fœminis, & hujus-
 „modi profanis personis, magna ani-
 „marum esurientium, & sitientium ja-
 „ctura, & incredibili sacri ordinis de-
 „decore possideantur: insuper mearum
 „partium esse arbitror, ut Sanctitati
 „vestræ ob oculos ponam, quod Parochi,
 „& Sacerdotes neglectis status sui offi-
 „ciis arma capeſſant, suasque manus
 „sanguine polluant: proin timendum,
 „ne florentissimum hoc Regnum schis-
 „mati involvatur, ni remedium præsto
 „adhibeatur: porro hæc mea monita
 „nonnisi ex corde vere Catholico, &
 „Christiano, minime autem ab hære-
 „tico, aut hæresis fautore proficiscun-
 „tur, ideo si Sanctitas vestra me de ca-
 „lamitatibus, ac Franciæ dissidiis disse-
 „rentem percipere voluerit, certus sum,
 „exinde ejus viscera miseratione com-
 „motum iri: si autem Sanctitas vestra
 „mihi silentium imponere maluerit, ta-
 „cebo, contentusque ero, quod con-
 „scientiæ meæ tranquillitati consulue-
 „rim; id enim unice adventu meo in-
 „tendi.,

Q 2

§. XIII.